

Številka: 02-0220/2021-33
Ljubljana, 16. 12. 2021

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

- Poslankam in poslancem
E-naslov: gp@dz-rs.si

Predlog

ZAKONA O DODATNIH UKREPIH ZA PREPREČEVANJE ŠIRJENJA, OMILITEV, OBVLADOVANJE, OKREVANJE IN ODPRAVO POSLEDIC COVID-19

Zveza svobodnih sindikatov Slovenije - ZSSS ugotavlja, da je Vlada RS s sprejetjem Predloga zakona o dodatnih ukrepih za preprečevanje širjenja, omilitev, obvladovanje, okrevanje in odpravo posledic COVID-19 (v nadaljevanju: PKP 10) in njegovim posredovanjem v Državni zbor RS v okviru zakonodajnega postopka, kršila vsa določila Pravil o delovanju Ekonomsko-socialnega sveta RS (ESS). Nesporno je namreč, da vsebina PKP 10 posega na področja, ki bi se morala obravnavati, ob aktivnem sodelovanju socialnih partnerjev, v okviru socialnega dialoga in ki bi kot takšna morala biti obravnavana tudi na ESS. Ker temu ni bilo tako, je več kot očitno, da Vlada RS namerno krši določila Pravil o delovanju ESS.

ZSSS prav tako ugotavlja, da Vlada RS z neodzivom na predlog reprezentativnih sindikalnih central, članic ESS, po vzpostavitvi delovanja ESS, jasno izraža namero, da si ne želi vzpostavitve socialnega dialoga in ponovnega delovanja ESS, da želi izključiti socialne partnerje iz vseh oblik sodelovanja pri pripravi zakonodaje in drugih ukrepov, ki posredno ali neposredno vplivajo na družbeno življenje prebivalcev RS. Nenazadnje tudi nismo zasledili, da bi predlog PKP 10 bil podan v javno obravnavo. S takšnim dejanjem pa je Vlada RS prav tako onemogočila aktivno delovanje ne samo socialnih partnerjev temveč tudi širše javnosti.

ZSSS takšna ravnanja Vlade RS ostro obsoja in jim tudi v celoti nasprotuje ter hkrati poziva Vlado RS, da nemudoma vzpostavi pogoje v okviru katerih bo omogočeno delovanje ESS in s tem tudi aktivna udeležba socialnih partnerjev pri pripravi zakonodaje in drugih ukrepov, ki posredno ali neposredno vplivajo na življenje ljudi. Vključno z zakonodajo in ukrepi s področja COVID-19.

Prepričani smo, da s sprejemanjem t. i. PKP zakonodaje ne smemo uvajati sprememb, ki pomenijo ali bi lahko pomenile trajen poseg v sistemsko zakonodajo oziroma spremenile delovanje sistema v njegovem bistvu. Prav tako se trenutne razmere ne smejo izkoriščati za sprejemanje ukrepov, ki s COVID situacijo nimajo nikakršne neposredne povezave in katerih sprejem ni povezan z odpravljanjem in preprečevanjem posledic epidemije. Morebitnemu sprejemanju tovrstnih ukrepov v ZSSS ostro nasprotujemo. S tem, ko se z interventno zakonodajo posega v sistemsko zakonodajo, namesto da bi za ta namen, v kolikor so spremembe potrebne, uporabili redni zakonodajni postopek, se izključuje vse deležnike, vključno s socialnimi partnerji, ki bi sicer lahko in tudi morali biti vključeni v pripravo

sprememb posameznih zakonov. Še posebej to velja za PKP 10, glede na neobstoj socialnega dialoga in sodelovanja širše javnosti ob njegovi pripravi. Ob tem tudi izpostavljamo večkrat ponovljeno opozorilo zakonodajno pravne službe, ki je ob sprejemanju pretekle interventne zakonodaje večkrat opozorila, da pristop, ki pretežni del v interventnih zakonih doslej že urejenih vsebin deli na več po področjih ločenih predlogov zakonov in vanje posega z noveliranjem, določanjem novih odstopov in začasnih ukrepov, zmanjšuje preglednost in jasnost pravne ureditve. S tem pa je tudi opozorila na načelo pravne države, katerega bistvena elementa sta načeli varstva zaupanja v pravo in pravne varnosti, ki zavezuje tudi zakonodajalca.

V ZSSS se zavedamo, da so dosedanji ukrepi pomagali k ohranitvi števila delovnih mest, tako v javnem kot tudi v zasebnem sektorju, k preprečevanju odprte brezposelnosti in tudi pripomogli k preprečitvi večje ekonomske in socialne stiske prebivalstva. Ne glede na navedeno pa smo prepričani, da so dosedanji ukrepi v največji meri pomagali gospodarstvu, k njegovemu prilagajanju trenutnim razmeram, okrevanju, manj pa k izboljševanju ekonomskega in socialnega položaja ljudi. Popolnoma enak trend pa je, žal, moč zaslediti tudi v PKP 10. Posebej je v predlogu PKP 10 moč tudi zaznati, da se kljub nadaljnjemu trajanju epidemije, pojavu novih sevov virusa in negotovosti, ki jo trenutne razmere prinašajo, tudi v smislu težav v dobavnih verigah, inflacijskih pričakovanj in poviševanja cen energentov, v predlogu zakona ne omogoča podaljševanje oziroma uvedba različnih ukrepov, ki so olajšali ohranitev delovnih mest, kot so ukrep delnega čakanja na domu, ukrep čakanja na domu ipd. Prav tako pa ni moč zaslediti ukrepov, ki bi omogočali vsaj ohranitev ekonomskega in socialnega položaja prebivalcev RS ter zmanjševali vse večjo družbeno razslojenost, socialno izključenost in vse večje število ljudi, ki živijo pod pragom revščine. Vključno z zaposlenimi revnimi ter starejšimi (upokojenci), ki živijo v enočlanskem gospodinjstvu.

Zavedamo se sicer, da velik del Slovenskega gospodarstva temelji na izvozu, vendar pa to hkrati tudi pomeni, da smo v precejšnji meri odvisni od dejavnikov, razmer v tujini, na katere pa žal nimamo vpliva. Imamo pa vpliv na t. im. notranjo potrošnjo, ki lahko pripomore k delni zapolnitvi morebitnega izpada, ki bi bil posledica razmer v tujini. Zato je po našem prepričanju potrebno tokrat oblikovati in sprejeti tudi ukrepe, ki bi vzpodbudile notranjo potrošnjo, povečevale kupno moč prebivalstva, povečale povpraševanje po slovenskih izdelkih in storitvah slovenskih podjetij, obrtnikov. Navsezadnje lahko s tem pristopom pripomoremo, ne samo k ohranitvi proizvodnje, storitev slovenskih podjetij, temveč tudi k ohranitvi delovnih mest. V nekaterih dejavnostih morda tudi k večjemu zaposlovanju in s tem k nadaljnjem zmanjševanju števila brezposelnih. Prav tako pa je potrebno, upoštevajoč pravno zmedo in nedorečenost, ki so jo prinesli prejšnji PKP-ji, nekatera razmerja bodisi podaljšati bodisi jih urediti na novo. V nasprotnem primeru se bo namreč položaj delavcev bistveno poslabšal.

V tej povezavi opozarjamo tudi na dejstvo, da trenutna situacija ne sme predstavljati izgovora, da se nadzor nad spoštovanjem in izvrševanjem pravic zaposlenih delavcev, tako v javnem kot tudi zasebnem sektorju, ne izvršuje oziroma, da je le-ta pomanjkljiv. Epidemija namreč ne sme biti razlog/izgovor, da se inšpekcijski nadzor v določenih primerih ne opravi oziroma, da traja nesorazmerno dolgo. Zato predlagamo, da se PKP 10 dopolni tudi tako, da se bo delo inšpekcijskih služb, zlasti IRSD, lahko organiziralo tako, da bodo inšpektorji lahko opravljali svoje delo hitro in učinkovito, tudi na področjih, ki nimajo povezave s spoštovanjem epidemioloških ukrepov.

Nenazadnje pa opozarjamo tudi na dejstvo, da je epidemija COVID-19 izredno prizadela sistem zdravstvenega zavarovanja. Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije je že v preteklem obdobju bil pod velikim pritiskom, zlasti z odrejanjem novih nalog, tudi s financiranjem nekaterih storitev povezanih s storitvami za preprečevanje COVID-19 in lažanjem ekonomskih in socialnih posledic zavarovancev. V tej povezavi posebej opozarjamo, da je večina izdatkov, povezanih z ukrepi iz prejšnjih interventnih zakonov, bila Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije povrnjena. Predlog PKP 10 pa tovrstnega povračila finančnih izdatkov zavoda, s strani državnega proračuna, žal ne predvideva. Pregled finančnega poslovanja Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije za leto 2021 ter finančni načrt za leto 2022 pa nam pokaže, da je zavod v letu 2021 posloval negativno ter da predvideva finančni primanjkljaj tudi za leto 2022. Z vidika stabilnosti sistema zdravstvenega zavarovanja, nemotenega dostopa do zdravstvenih storitev, z vidika kvalitete teh storitev, smo v ZSSS prepričani, da je nujno potrebno zagotoviti stabilnost in kvaliteto zdravstvenega sistema tudi v prihodnje. Zato predlagamo, da se PKP 10 dopolni tudi z določbo, iz katere bo jasno in nedvoumno razvidno, da se finančni primanjkljaj Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije za leto 2021 in 2022, zlasti pa izdatki povezani s COVID ukrepi, v celoti pokrije iz proračuna RS.

Glede na navedeno je ZSSS prepričana, da bi PKP 10 moral biti v večji meri usmerjen k ljudem, in sicer tako, da bi:

- Pravico do nadomestila plače za čas odsotnosti z dela iz naslova karantene in višje sile, ki je posledica COVID-19, priznal delavcem tudi za čas po 31. 12. 2021, in sicer v višini njihove 100 % povprečne plače v zadnjih treh mesecih (podaljšanje obdobja prejemanja nadomestila plače za čas karantene in višje sile, ki je posledica COVID je nujno tudi iz razloga, ker se sedanja ureditev priznavanja tovrstnega nadomestila izteče s 31. 12. 2021).
- Podaljšanje zakonskega roka za opravo izpita iz slovenskega jezika za tiste tuje brezposelne osebe, ki se jim v skladu Zakonom o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val COVID-19 (Uradni list RS, št. 98/20 in 152/20 – ZZUOOP; ZIUPODV) rok za opravo izpita izteče 31. decembra 2021. Rok se naj podaljša za eno leto, t. j. do 31. 12. 2022.
- V primeru zaprtja osnovnih šol in vrtcev oziroma odrejene karantene otroku, ki obiskuje osnovno šolo ali vrtec, se naj enemu izmed staršev, ki je ostal doma zaradi varstva otroka, prizna nadomestilo plače v višini 100 %. Za čas zaprtja vrtcev oziroma nezmožnosti napotitve otroka v vrtec zaradi odrejene karantene otroku, so starši, katerih otrok ni v vrtcu, za ta čas oproščeni plačila vrtca.
- Delavcem, ki v času epidemije COVID-19 delajo na delovnih mestih, kjer obstaja povečano tveganje za okužbo s COVID-19 (npr. trgovina, šolstvo itd.) pripada poseben dodatek za delo zaradi izpostavljenosti COVID-19 (npr. v višini 250 EUR mesečno), ki je izvzet iz davčne osnove za obračun dohodnine in oproščen plačila prispevkov.
- Zaposlenim v zdravstvu zaradi izpostavljenosti COVID-19 in prekomerne delovne obremenitve, ki je posredno ali neposredno povezana s COVID-19, pripada poseben dodatek k mesečni plači, ki je izvzet iz davčne osnove za obračun dohodnine ter oproščen plačila prispevkov.

- Podaljša se ukrep krajšega delovnega časa, pri čemer se delavce, ki delajo s krajšim delovnim časom dodatno stimulira, če se udeležijo enega izmed programov dodatnih usposabljanj, ki jih organizira Zavod RS za zaposlovanje.
- Delavcem, katerim je odrejeno čakanje na delo doma kot posledica težav pri organizaciji proizvodnje oziroma delovnega procesa oziroma kot posledica pomanjkanja dela zaradi epidemioloških razmer se prizna denarno nadomestilo za čas čakanja na delo doma v višini 100 % povprečne plače iz zadnjih treh mesecev.
- Delodajalci, ki prejemajo kakršnokoli subvencijo oziroma finančno pomoč države, katerih primarni namen je ohranitev delovnih mest, najmanj v obdobju prejemanja subvencije oziroma državne pomoči ne smejo odpuščati zaposlenih delavcev. Predlagamo tudi, da se obdobje prepovedi odpuščanja delavcev nanaša tudi na čas (npr. šest mesecev), ko delodajalec preneha s prejemanjem subvencije nadomestil plač, in sicer za tiste delavce za katere je subvencijo prejel.
- Prejemniki javnih sredstev oziroma državne pomoči po PKP-jih so lahko zgolj tiste pravne osebe, ki v celoti spoštujejo delovnopravno zakonodajo in niso davčni dolžniki na dan oddaje vloge za dodelitev teh sredstev. Sredstva dodeljenih pomoči, katerih primarni namen ni ohranitev delovnih mest se štejejo kot vložek države na podlagi katerega država pridobi lastniški delež.
- Z namenom zagotavljanja večje digitalne pismenosti, pridobivanja dodatnih znanj, kvalifikacij, dodatnega usposabljanja, vse z namenom dosega večje stopnje zaposljivosti oziroma ohranitve zaposlitve, se vsem zaposlenim (v javnem in zasebnem sektorju) izda vavčer za izobraževanje. V kolikor se zaposleni delavec udeleži enega od programov izobraževanj, usposabljanj, ki so organizirani v okviru Zavoda RS za zaposlovanje (in ga uspešno konča), se takšnemu zaposlenemu delavcu izplača enkratni denarni znesek v višini 250 EUR. V tem primeru zaposleni delavec ni upravičen do vavčerja. Primarno se oblikujejo programi dodatnih usposabljanj, prekvalifikacij za dejavnosti, poklice, kjer dokazljivo primanjkuje kadra ter programi, ki povečujejo digitalno pismenost.
- Delodajalcem se priznajo olajšave za vlaganja v organizacijo delovnega procesa, katerih namen je, v sodelovanju z medicino dela, zagotoviti delovno okolje, ki bo v največji možni meri zmanjšalo možnost okužbe s COVID-19, vključno z vlaganji, ki v času epidemije povečujejo možnost opravljanja dela na daljavo.
- Določijo se okolja (npr. zdravstvo, šolstvo, del javne uprave itd.) z večjim tveganjem za okužbo s COVID-19. Za ta okolja se ta bolezen/okužba prizna kot poklicna bolezen. V vseh ostalih primerih se okužba prizna kot poškodba pri delu.
- Vsem obolelim/okuženim s Covid-19 se za čas trajanja bolezni/okužbe prizna nadomestilo plače v višini 100 % ne glede na kraj okužbe.
- Država naj do 30. 6. 2022 regulira cene pogonskih goriv in kurilnega olja na bencinskih črpalkah, ki ne spadajo v sistem avtocestnega režima.
- Določijo se naj standardi in najvišje cene zaščitnih sredstev oz. covid varovalne opreme.
- Opredeli se naj pomoč gospodinjstvom pod pragom revščine v obliki odpisa oz. povračila stroškov računov za elektriko, komunalnih storitev, najemnine itd.

V zvezi s podanim predlogom PKP 10, ki je bil objavljen na spletni strani DZ RS (https://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/zakonodaja/izbran!/ut/p/z1/04_Sj9CPykssy0xPLMnMz0vMAfIjo8zivS_y9Hb283Q0N3E3dLQwCQ7z9g7w8nAwsnMz1w9EUGAWZGgS6GDn5BhsYGwQHG-pHEaPfaAdwNCBOPx4FUfiNL8gNDQ11VFQEAAxcoa4!/dz/d5/L2dBISEvZ0FBIS9nQSEh/?uid=5D959DF5D3AF18BFC1258795003D8F23&db=pre_zak&mandat=VIII&tip=doc) pa ZSSS podaja k posamičnim členom naslednje pripombe:

- Člen 2

Ne vidimo nobene dodane vrednosti po sprejetju tovrstne ureditve. Prepričani namreč smo, da vsebina te določbe ni v nikakršni povezavi z epidemijo in z razlogi, ki narekujejo sprejem PKP 10. Tovrstno problematiko bi bilo potrebno, če sploh, urejati preko spremembe osnovnega predpisa in ne v okviru interventnih zakonov. Tako pa se ustvarja vtis, da predlagatelj zakona želi interventno zakonodajo izkoristiti za vpeljavo sistemske spremembe.

- Člen 3

V povezavi s pravico do »...prednostnega razporejanja kadra glede na izkazane potrebe...« opozarjamo na nejasnost takšne določbe. Ni namreč jasno, kako bo pristojno ministrstvo, po katerih kriterijih in na kakšen način presoјalo »prednostne potrebe« v zdravstvu. Ne gre namreč prezreti, da tovrstna določba omogoča delodajalcem v zdravstvu enostransko (brez soglasja) razporejanje delavcev. Zato predlagamo, da se predmetna določba dopolni bodisi z navedbo nujnih zdravstvenih potreb bodisi z navedbo kriterijev in načina njihovega določanja.

- Člen 5

V okviru tega člena pogrešamo jasno časovno determinanto pri tč. 2 in 4 . V teh dveh primerih namreč ni nedvoumno jasno, kako dolgo lahko traja izobraževanje na daljavo oziroma kdaj in pod katerimi pogoji se lahko prekine. Predlagamo, da se omenjena določba dopolni v tej smeri.

- Člen 13

Nasprotujemo spremembi datuma v tem členu in posledično temu prestavitvi uporabe zakona s 1. 1. 2022 na 1. 7. 2022. Razumemo sicer razloge za takšen predlog, vendar pa smo prepričani, da epidemija ne sme biti razlog za ponoven odlog uporabe tega zakona. Zakon o socialnem vključevanju invalidov je namreč pričel veljati s 1. 1. 2019 in bi ga bilo, po našem prepričanju, nujno pričeti izvajati. Če že ne v celoti, pa vsaj v omejenem obsegu. Prepričani smo namreč, da je to možno, kljub trenutnim epidemiološkim razmeram.

- Člen 16

Predlagamo, da se veljavnost tega ukrepa podaljša do konca maja 2022, saj se, upoštevajoč pretekle izkušnje, število okuženih opazno zmanjša šele spomladi. V obdobju januar-februar 2022 pa dvomimo, da se bo število okuženih zmanjšalo do te mere, da uporaba tega ukrepa ne bi bila več potrebna.

- Člen 25

Predlagamo, da se določba tega člena dopolni tako, da se določi višina najnižjega denarnega nadomestila za čas opravljanja dela na domu.

- Člen 26

Podaljševanju možnosti koriščenja rednega letnega dopusta za leto 2020 in za leto 2021 ne nasprotujemo. Predlagamo pa, da se zaradi večje jasnosti (in s tem večje pravne varnosti) izrecno navedejo primeri, za katere je mišljeno podaljšanje pravice koriščenja rednega letnega dopusta. S tem se namreč v veliki meri izognemo morebitnim težavam, ki jih prinaša »trojno« sklicevanje (upoštevajoč predhodne PKP-je) na različne zakone in s katerim se določajo upravičenci do kasnejšega koriščenja rednega letnega dopusta. Izrecna navedba teh primerov pa bi tudi pomenila večjo preglednost upravičencev do kasnejšega koriščenja rednega letnega dopusta in preprečila morebitne kršitve te pravice.

- Člen 27

V celoti nasprotujemo predlaganemu enostranskemu odrejanju dela preko polnega delovnega časa javnim uslužbencem in predlagamo črtanje tega člena. Že sam pogoj enostranske odreditve dela preko polnega delovnega časa je preveč ohlapen zlasti v delu, ko govori o "nalogah v povezavi s COVID-19". Gre namreč za navedbo, ki ne omogoča preizkusa utemeljenosti in upravičenosti enostranske odreditve dela. Nejasno je tudi zakaj predlagatelj zakona v obrazložitvi predvsem izpostavlja naloge policije in varnostnih organov ter zagotavljanje državne varnosti. Prav tako se nam tudi upravičeno zastavlja vprašanje skladnosti predlaganega ukrepa s Konvencijo MOD št 149 o zaposlovanju ter delovnih pogojih in življenjskih razmerah izvajalcev zdravstvene nege, ki jo je RS ratificirala leta 2001 in ki je, skladno z določbami Ustave RS, po hierarhiji pravnih aktov, nad zakonom. Ta določa, da je potrebno izvajalcem zdravstvene nege omogočiti vsaj enake razmere, kot jih imajo drugi delavci v državi, med drugim na področju delovnega časa, tedenskega počitka, dela izven rednega časa in dela v izmenah, zato določitev drugačne obravnave v PKP 10 ni dopustna. Predlagana določba je sporna tudi iz vidika MESL in njenih določb glede razumnega trajanje delovnega časa. V zvezi s tem tudi odločitve EOSP, da je delo 16 ur dnevno ali 60 ur tedensko v nasprotju z MESL, predlog pa poleg obstoječega nadurnega dela, ki lahko traja 8 ur na teden, 20 ur na mesec in 170 ur na leto določa še dodatnih 20 ur na teden in 80 ur na mesec (skupaj torej 68 ur na teden in 274 ur na mesec).

- Člen 28

Po predlogu te določbe bi naj ravnatelj bili tisti, ki bi morali zbirati podatke o visoko rizičnih stikih okuženega otroka ali dijaka. Verjetno res ni problem sestaviti seznama otrok, s kom vse je okuženi otrok v razredu oz. pri neki dejavnosti v šoli bil v stiku, vsi ostali stiki pa bi po našem prepričanju morali biti v domeni NIJZ. Ne pa da se to prelaga na ravnatelje. V kolikor pa je mišljeno zgolj, da zberejo podatke samo o stikih v šoli, pa bi to moralo biti jasno navedeno. Iz predlagane določbe namreč slednje ni jasno in nedvoumno razvidno. Prav tako je po našem prepričanju sklicevanje na neko Navodilo neustrezno, saj se lahko navodilo vedno spremeni in pač kot takšno ne more predstavljati ustrezne podlage za zbiranje in obdelavo podatkov.

- Člen 53

Že večkrat smo javno opozarjali, ob zakonskih predlogih za izplačilo dodatka upokojenkam in upokojenecem, da je pri uvedbi solidarnostnega dodatka za upokojenke potrebno upoštevati dejstvo, da so najbolj prizadeti starejši, ki živijo sami v enočlanskem gospodinjstvu. Žal ugotavljamo da tudi predmetni predlog zakona slednje ne upošteva. Prav tako ni upoštevano dejstvo, da je prag revščine po podatkih SURS 739 € na mesec. V tej povezavi ponovno opozarjamo, da približno 97.000 upokojenk oz. upokojencev živi z dohodki nižjimi od praga

revščine, kar je 19.5 % vseh upokojencev oz. 22,5 % upokojenk. Gre torej za številko, ki se jo ne sme prezreti zlasti, če govorimo o tem, da je predmetni predlog zakona namenjen tudi izboljšanju ekonomskega in socialnega položaja ljudi. Če k temu dodamo vse držaje energente in s tem povezane podražitve osnovnih življenjskih potrebščin, pa je tovrstno problematiko vsekakor potrebno nasloviti.

Zaradi navedenega predlagamo, da se da se v 2. točki znesek 714 € zamenja z zneskom 739 €, nadalje, da se v 3. točki v tretji alineji znesek 714 € zamenja z zneskom 739 € ter da se v tretji točki doda nova četrta alineja, ki bi se glasila: upokojenec, upokojenka, ki živi samska v enočlanskem gospodinjstvu, ki prejema pokojnino v znesku od 739 € do 839 € prejmejo dodatek v višini 130 €.

- Člen 55

Predlagamo, da se med upravičence do solidarnostnega dodatka doda prejemnike denarne socialne pomoči, varstvenega dodatka in prejemnike izredne denarne pomoči.

Prav tako predlagamo, da se v okviru tega člena za prejemnike otroškega dodatka opredeli nova pravica. Pravica do »enkratnega izrednega otroškega dodatka« v višini 150 EUR, ki ne izključuje pravico do solidarnostne pomoči upravičencev iz prvega odstavka tega člena.

- Člen 63

Prepričani smo, da morajo ukrepi, ki zmanjšujejo nevarnost COVID-19, povečujejo varnost in zaupanje prebivalcev RS v sprejete ukrepe, temeljiti na ustrezni zakonski podlagi. Predvsem pa morajo biti v skladu z Ustavo RS. Zavedamo se, da na zakonski ravni ni moč vnaprej časovno predvideti vseh potrebnih ukrepov vendar pa je, po našem prepričanju, potrebno zelo jasno in nedvoumno določiti zakonsko podlago za sprejem ustreznih »varnostnih« ukrepov. Žal ugotavljamo, da predlagani člen ne opredeljuje možne ukrepe dovolj določno kot tudi ne, kateri pogoji morajo biti izpolnjeni, da se posamezen ukrep lahko sprejme. Sedanji zapis tega člena namreč omogoča Vladi RS, da z odlokom sprejme katerikoli ukrep in to kadarkoli. Ne glede na trenutno epidemiološko stanje. Določnost in predvidljivost ukrepov je zlasti pomembna, ker se z njimi posega v človekove pravice. In ta poseg je predviden z aktom izvršilne veje oblasti. Zato smo v ZSSS prepričani, da bi morali biti ti ukrepi opredeljeni bolj določno že na zakonski, in ne šele na podzakonski ravni. Prav tako smo prepričani, da bi se na ravni zakona moralo jasno določiti obdobje, ko je potrebno utemeljenost posameznih ukrepov preveriti (npr. vsakih 7 dni) in to ob upoštevanju jasnih pogojev za uvedbo in vsakokratnega mnenja strokovne skupine. Na ta način bi se preprečila vsakokratna arbitrarnost vlade o trajanju posamičnega ukrepa, povečalo pa bi se tudi zaupanje ljudi v učinkovitost teh ukrepov. Zaradi navedenega predlagamo, da se omenjena določba spremeni in sicer tako, da so ukrepi navedeni precej bolj določno, da se navedejo pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za njihovo uvedbo ter da se jasno in nedvoumno navede obveznost preverjanja pogojev za njihovo trajanje. Tudi pravice in obveznosti strokovne skupine bi morale biti bolj določno opredeljene. Lahko pa bi se tudi določil pogoj, pod katerim bi zakonodajno telo lahko vplivalo na odločitev izvršilne veje oblasti. Zlasti, ko bi mnenje ali predlog strokovne skupine bilo drugačno od odločitve vlade.

Člen 74

Predlagamo črtanje tega člena (povezava na predlog črtanja določbe 27. člena)

Prepričani smo, da so zgoraj predlagane spremembe in dopolnitve PKP 10 bistvene zato, da bi le-ta vsaj delno prispeval za dobrobit večjega dela prebivalstva in ohranitev delovnih mest ob nadaljevanju (in konstantnemu spreminjanju) negotovih razmer. Brez njihove vključitve predlog PKP 10 po našem prepričanju ni usmerjen k zaposlenim, k ljudem, vsekakor pa ne bo reševal vseh izzivov, ki so pred nami. Upoštevajoč tudi to, da se marsikateri že sprejet ukrep izteče 31. 12. 2021.

S spoštovanjem

Lidija Jerkič, univ. dipl. prav.
Predsednica ZSSS

Handwritten signature of Lidija Jerkič in blue ink.